

## A KIS ÖKÖRSZEM

Ki dalol itt olyan vígan,  
Mintha tavasz volna?  
Mintha itt is, mintha ott is  
Nyílna már a rózsa?  
Fülemüle elment  
Dalos pacsirtával,  
Pintyőke is elment  
A rigó madárral.  
Ki dalol itt olyan vígan  
Hideg télen?  
Az ökörszem dalolgat a  
Házfedélen.

## AZ ÖKÖRSZEM

Pici madár az ökörszem,  
De azért én őt szeretem.  
Gondtalanul szökdécselget,  
Fényeshátú bogárt kerget.

Pici madár az ökörszem,  
De azért én őt szeretem.  
Fiókjának jó szülője.  
Hú dajkája, nevelője.

El-elbúvik a sövénybe,  
Farakásba, repedésbe.  
Már a másik pillanatban  
Újra itt van, s tovaillan.

Ha derús vagy borús az ég:  
Aranyos a kedve mindég.  
Fa tetején, bokor alól,  
Tüske közt is vígan dalol.

Egyszerű csak a ruhája,  
Nem sokat ad a pompára.  
Minek az egy víg madárnak?  
Kertek, erdők dalosának?

Pártfogója az árváknak,  
Anyátlan kis madárkáknak.  
Ha lát egyet elhagyatva:  
Fölneveli, táplálgatja.

Hogyha tarlott már a határ:  
Megy a daru, fecskemadár.  
Az ökörszem nem megyen el,  
Itthon marad, itthon teleg.

Mikor zúg-búg a zivatar  
S éjszaki szél havat kavar:  
Kiül a ház fedelére  
Vagy a sövény tetejére.

Hű marad zord hazájához,  
Puszta kerthez, száraz ághoz,  
Dala hozzánk vígan csendül:  
Egy hang a szép kikeletből.